

VIJFDE ZONDAG D.H.J.

*Dat ik het evangelie predik
is voor mij geen reden om te roemen;
ik kan niet anders.
Wee mij als ik het niet deed !
(1 Korinte 9)*

INTREDE

Lied.

t.: Marcel Zagers
m.: Willem Vogel**A.: Er is licht, er is donker en het is goed.**K.: Licht om al wat groeit en bloeit
van harte te bewonderen,
donker om de sterren
aan de hemel te zien flonkeren.**A.: Er is licht, er is donker - zo is het goed.****A.: Er is herfst, er is lente en het is goed.**K.: Herfst om los te laten
als de blad'ren uitgeleefd en dor;
lente om weer op te staan
en zien hoe dood nieuw leven wordt.**A.: Er is herfst, er is lente - zo is het goed.**

WELKOM.

*De mensen van nu
hebben het druk - staan onder druk,
raken onder informatie bedolven,
krijgen behoeften aangepraat en
een paradijselijke wereld voorgespiegeld.
Ze behoren het daarbij te laten,
is de trend.*

*Tegelijk is er een religieuze ervaring gaande
gekenmerkt door gevoel voor het mysterie
en het mystiek beleven ervan.
Geloven is niet meer wetten onderhouden
en waarheden aanvaarden,
maar de hoop en een 'onverantwoord'
oeververtrouwen in het leven koesteren.*

*Welkom u allen hier
om wille van elkaar
in Gods naam samen.*

+

**A.: Er is spreken en zwijgen
en het is goed.**K.: Spreken om te zingen
van het goede dat de aarde geeft;
zwijgen om te horen
wat geheimvol in ons mensen leeft.**A.: Er is spreken en zwijgen - zo is het goed.**

SCHULD BEKENNEN.

V.: Je was ziek -
ik zocht je niet op.Je was alleen -
ik hield je geen gezelschap.Je had honger -
ik gaf je niet te eten.Je had dorst -
ik liet je niet drinken.Je was vreemde, vluchteling -
ik nam je niet op.Je vroeg om je recht -
ik kwam niet voor je op.

Je stierf en
werd vergeten.

**A.: VERGEVEN WIJ ELKAAR
EN GOD EN GOED ONS ALLEN.**

BEZINNING.

**A.: Gij hart, Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm U over ons.**

*Geven en delen
stemt meer tevreden
dan hebben en nemen.*

**A.: Gij hart, Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm U over ons.**

*Luisteren en aanhoren
stemt meer tevreden
dan beweren en beleren.*

**A.: Gij hart, Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm U over ons.**

*Zorgzaam zijn en dienen
stemt meer tevreden
dan uit zijn op eigen belang.*

**A.: Gij hart, Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm U over ons.**

GEBED.

Geen mens weet wie Gij zijt;
niemand heeft U in pacht.

Geen mens weet hoe Gij heten moet;
niemand kent Uw eigen naam.

Gij schuilt die goed doen in 't hart,
zit deemoedigen in 't bloed -

Gij die U geeft aan wie U beleeft
in liefde gevraagd, liefde gegeven -

Gij die spreekt in de hoop en
het vertrouwen dat we koesteren -

Gij die met ons gaat
tot alles is voldragen.

A.: Amen. Zo zij het.

Lied.

Wees voor mij een beschuttende rots. (1c)

*t.: Sytze de Vries
m.: Willem Vogel*

EERSTE LEZING.

1 Korinte 9,16-19.22-23

Broeders en zusters.

Dat ik het evangelie predik is voor mij geen reden om te roemen; ik kan niet anders. Wee mij als ik het niet verkondig! Deed ik het uit eigen beweging dan had ik recht op loon. Maar zo is het niet: het is een taak die mij is toevertrouwd. Wat is dan mijn verdienste? Dat ik het evangelie kosteloos verkondig en geen gebruik maak van het recht aan de prediking verbonden. Van allen onafhankelijk, heb ik mij de slaaf van allen gemaakt om er zoveel mogelijk voor Christus te winnen. Met de zwakken ben ik zwak geworden om de zwakken te winnen. Alles voor allen ben ik geworden om er tot elke prijs enkelen te redden. En ik doe alles voor het evangelie om er ook zelf deel aan te krijgen.

Lied.**Wees voor mij een beschuttende rots. (1c)****HET EVANGELIE.**

Marcus 1,29-39

Jezus kwam uit de synagoge en ging met Jakobus en Johannes naar het huis van Simon en Andreas. De schoonmoeder van Simon lag met koorts te bed; zij spraken hem aanstonds over haar. Hij ging naar haar toe, pakte haar bij de hand en deed haar opstaan; ze werd vrij van koorts en bediende hen. In de avond, na zonsondergang, bracht men allen die lijden of bezeten waren bij hem. De hele stad stond voor de deur. Velen die aan allerhande ziekten leden genas hij en hij dreef tal van geesten uit, maar liet niet toe dat de boze geesten spraken, omdat zij hem kenden.

Vroeg, nog diep in de nacht, stond hij op, ging naar buiten en begaf zich naar een eenzame plaats waar hij bleef bidden. Simon en diens metgezellen kwamen hem achterop en toen ze hem gevonden hadden zeiden ze: 'Iedereen zoekt u.' Hij antwoordde hun: 'Laten we ergens anders heen gaan; naar de dorpen in de omtrek, om ook daar te preken. Dat is immers zending.' Hij trok door heel Galilea, preekte in de synagogen en dreef boze geesten uit.

Lied.**Wees voor mij een beschuttende rots. (1c)****MEDITATIE.**

De overheid had er bij de watersnood meer dan de handen vol aan om mensen en vee buiten gevaar te houden of in veiligheid te brengen en niet iedereen werkte mee op de wijze die in zo'n situatie verwacht mocht worden.

Zo een was Ben, een gelovige boer, zoals algemeen bekend recht in de leer. Zijn familie woonde sinds mensenheugenis op een terp in de uiterwaarden. Hoog water kenden ze elke winter wel, maar het was nog nooit zo hoog gestegen dat 't levensbedreigend werd. Maar hij rekende rotsvast op Gods hulp, mocht 't water hem tot aan de lippen komen. De buurman die hem wees op de uiterst kritieke toestand en adviseerde met hem mee te gaan, - de politie die hem maande te vertrekken en de brandweer die wat uren later kwam aanvaren om hem op te halen omdat het water maar bleef stijgen, - bezwoer hij met: 'Ik geloof in God en als de nood aan de man komt zal die mij red-

den; ik heb jullie goed bedoelde hulp dus niet nodig.'
Woorden van gelijke strekking riep hij ook nog tegen de helikopter die hem van het dak wilde halen toen dat onder water begon te raken.

Boer Ben is in het wassende water omgekomen en arriveerde aldus voortijdig bij de hemelpoort waar hij meteen de hoogste baas wilde spreken. 'Nou ben ik U jammerde hij 'mijn hele leven trouw geweest en heb ik overal beleden dat je je nergens druk over hoeft te maken als je maar absoluut gelooft dat God je vaste burcht is. Zo heb ik ook geleefd. Maar nu ik U een keer echt nodig had was U nergens te bekennen.'

Het antwoord van God was even simpel als raak:

'Beste Ben, nou breekt me de klomp. Ik liet de buurman je adviseren, ik stuurde politie om je ernstig te manen, de brandweer om je op te halen toen het water maar bleef stijgen en later een helikopter als reddende engel, maar je wees me telkens af. En nou mij verwijten dat ik je in de steek heb gelaten! Geen blinde vlek in je waarneming?'

Dit is een bekend verhaal dat de laatste tijd regelmatig opduikt wanneer 't gaat over kerken die moeten worden afgestoten omdat de lasten te zwaar worden voor de enkelen die er komen.

Had dit niet voorkomen kunnen worden wanneer de tekenen van de tijd beter waren verstaan, het verleden niet blind aanbeden was en heden en toekomst niet gewantrouwd waren geweest.

Met name komt 't verhaal over de star gelovige boer ter sprake wanneer het gaat over 't tekort aan priesters en dus - in de huidige denktrant van de kerk - het tekort aan allround voorzitters van de katholieke geloofsgemeenschappen.

Toch hebben zich al meer dan een halve eeuw bekwame en goedgevormde pastoraal werkenden gemeld, - zijn er nog nooit zoveel mensen bereid geweest om zich begeesterd, van harte en zolang ze kunnen op allerlei vlak in te zetten voor hun geloofsgemeenschap, - hebben zij zich vele avonden in zogeheten toerustingscursussen laten bijscholen, - toch is er waarschijnlijk ook nog nooit zo'n breed verspreide, uitgesproken warme belangstelling geweest voor vragen en antwoorden naar ziel en zin van het leven, van de mens, - naar de uiteindelijke grond van zijn hoop en vertrouwen in het leven, - naar de blijvende waarde van al zijn alledaags doen en laten.

Tekort aan mensen? - of zijn de tekenen van de tijd, van de geest die het aanschijn van de aarde vernieuwt, van Gods Geest genegeerd?

Wordt het verleden verdogmatiseerd, verafgoed; wordt 'wat was en is' belet om te 'worden', door te groeien tot 'n frisse vrucht, 'n nieuwe bloem?

Kort orgel

Paulus zei de vrijbuitige parochie van Korinte dat hij geen recht of macht wilde ontlenen aan de prediking van de blijde boodschap door hem.

Het evangelie van vandaag geeft de blauwdruk van wat een parochie, een geloofsgemeenschap van christelijke snit zou moeten, kunnen zijn.

Ze woonden 'n viering bij, gingen op huisbezoek bij Petrus' schoonmoeder, verlost haar uit haar ziekmakend isolement en maakten haar tot een toegewijd mens, - zieken naar ziel of lichaam kregen alle aandacht en zorg, - Jezus zocht de stilte en vond daar de moed om verder te gaan . . .

In onze tijd krimpt 't parochielevens steeds meer in en wordt van hogerhand verengd tot 't vieren van de sacramenten, met name de eucharistie, waarbij de priester zo goed als alle recht en macht - ook 'materialiter' - krijgt toebedeeld. Jezus van Nazaret zou zich tegen een dergelijke vervreemding van zijn evangelie en uitholling van Gods wil en wereld scherp hebben verzet.

'Het is broodnodig dat er organisaties zijn als de kerk, die mensen de kans geven te ontstijgen aan de ma-teriële werkelijkheid . . . Het gaat om het bieden van een voorbeeld van een menselijke samenleving die beter en hoopvoller is dan de wereld waarin wij nu leven . . . Om allerlei redenen zoals natuurrampen, het opraken van grondstoffen en spirituele uitputting komt er een einde aan onze kapitalistische consumptie-maatschappij. We moeten niet denken dat de huidige manier van leven blijvend is . . . Ik verwacht dat in de toekomst de christelijke beleving intenser zal worden . . . niet als een volkskerk maar als netwerken van zorgende mensen in contrast met de heersende mentaliteit.'
(James Kennedy, historicus)

+

De kerk is verheven; het alledaagse is nabij. Ik ben het heilige in het alledaagse gaan zien; het heilige in het gewone gebaar. Niet een kerk die het heilige enkel in het verhevene viert maar een kerk die het heilige allereerst in het alledaagse zoekt en ziet, - die kerk doet er toe.
(Prof. Andries Baart)

Orgel

BELIJDENIS.

Gaat u staan

Lied. Die ons schiep en ook nu nog t.: S. de Vries
m.: W. Vogel

ONDERBREKING.Brood en Beker
Collecte**Lied.****BROOD EN BEKER.**

*In het vluchtige moment de Eeuwige zien;
in de tijd die vliegt de Oneindige -*

*in de lach de blijde hoop voelen;
in het leed een hand die vasthoudt*

*en in het brood het leven zien
dat wij delen met elkaar*

*totdat ons gebroken bestaan
voor eens en voorgoed zal zijn geheeld.*

GEDACHTENIS.

*Bid voor die ziek zijn
naar ziel of lichaam;
en wie van ons is en blijft zonder letsel ?*

*Bid voor die waken, liefdevol zorgen;
en op wie van ons wordt vroeg of laat
geen beroep gedaan ?*

*Gedenk hen die ons zijn ontvallen;
en wie van ons mist niemand ?
Met eerbied noemen wij bij naam:*

*Gedenk ook hen die waar ter wereld ook
vergeten zijn heengegaan.*

Dat zij en allen rust en vrede kennen.

GEBED AAN TAFEL. Gezongen, gezegd

A.: Om een mens te zijn op aarde H. Jongerius
**zonder aanzien, zonder macht,
is Hij onder ons geboren
in de kilte van de nacht.**

Waar Hij was, die mens Jezus Christus
kwamen lammen in de benen,
gingen doven de oren open en
vielen blinden de schellen van de ogen.

Waar Hij was vluchtten kramp en koorts
uit het lijf van de mensen,
werd de gemeden melaatse in de kring
opgenomen en zieken de straffende
vinger Gods uit het hoofd gepraat.

Waar Hij was werden brood en vis
van harte gedeeld en groeide uit amper
iets voor één overvloed voor allen.

Waar Hij was verliet God zijn hoge
hemel en werd een vader
die leeft en lijdt met de mensen.

A.: Om een vuur te zijn op aarde
dat verwarmt maar niet verblindt
is Hij onder ons geboren
als een weerloos mensenkind.

Hij was een man
met het hart op de tong,
had niet dat moeilijke van geleerden
die met letter en wet
het leven verduisteren.

Hij vertelde het daagse leven:
over een zaadje zo klein
en de boom zo groot;
over een man met schuren vol
en zo arm als wat;
over een kind dat wegliep
en terugkwam;
over de mensen
die bij het goed wat ze doen
en het kwaad wat ze laten
niet weten dat ze God voor zich hebben.

Duidelijke taal voor wie horen wil.

A.: Om een licht te zijn op aarde
dat de duisternis verjaagt
is hij onder ons geboren
als een stem die waarheid vraagt.

Vanaf de berg zag Hij
de wereld op zijn kop.
'Zalig de armen; want je bent
niet gelukkig om wat je bezit
en je wordt niet rijk van wat je hebt.

Zalig die van wapens
niet willen weten;
ze winnen de wereld zonder geweld.
Zalig die hun zinnen zuiveren;
ze vinden God in 't diep van hun hart.
Zalig die deemoedig zijn;
als een kind bij Moeder
zijn zij geborgen bij God.
In dit vertrouwen heeft Hij
van de wereld afscheid genomen.

**A.: Om de vreugde van de aarde,
vrede, recht in overvloed
is hij onder ons geboren
Gods geschenk dat leven doet.**

Hij nam brood,
zegende, brak het en zei:
Dit ben ik en ik beloof jullie vast
dat ge zult eten en drinken
aan mijn tafel in Vaders huis.
Neem het, eet het. -

Hij nam de beker, zegende die,
reikte hem over en zei:
Neem de beker van Mij over
en geef hem door;
want Ik zal er pas weer van drinken
wanneer alles is voltooid.

Doe wat ik heb gedaan
en vergeet me niet.

**A.: Om een mens te zijn op aarde
zonder aanzien, zonder macht,
is Hij onder ons geboren
in de kilte van de nacht.**

Bij leven niet begrepen
en in de steek gelaten
gedoemd te worden vergeten,
is Hij onweerstaanbaar
doorheen de dood tot leven gekomen -
is Hij voor allen die in Hem
hun ware aard en God herkennen
geworden die Hij is:
de mens een broeder, God een zoon.

Bid zoals hij gebeden heeft.

ONZE VADER.

Brood breken

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

A.: Wat in mensen leeft t.: M. Zagers
aan vreugde en verdriet m.: W. Vogel
het wordt gedragen
op de woorden van een lied.

*Bid en ga mee met
die nieuwe wegen gaan
en de klappen opvangen;
die zeggen waar 't op staat
en de mond wordt gesnoerd.*

**A.: Wat in mensen leeft
aan droom en visioen
het staat geschreven
in verhalen nu en toen.**

*Bid en doe mee met
die stil en ongeziens
niets dan goed doen;
die mens en schepping eerbiedigen;
niet aan zichzelf zijn verslaafd.*

**A.: Wat in mensen leeft
aan twijfel en geloof
het houdt ons gaande
als een stille stem van hoop.**

*Bid en trek op met
die hongerigen te eten
en vreemden onderdak geven;
die voor onmachtigen, ontrechten
toeverlaat en pleitbezorger zijn.*

**A.: God die ons omgeeft
Uw schepping niet verlaat
naar wie wij leven
hart en ziel van wat bestaat.**

ZEGENWENS

Zegenen wij elkaar met hart en handen
met raad en daad in Gods naam,
Vader Zoon en Heilige Geest.
Amen.

+

ORGELSPEL